

Прощук Е.П.

аспірант,

*Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника*

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ТА СПОРТОМ

На жаль, на сьогодні необхідно констатувати, що питання розвитку фізичної культури та спорту в Україні вирішуються на рівні публічної влади за залишковим принципом. Формування ефективної системи спортивної підготовки доцільно проводити на різних рівнях управління:

– місцевого самоврядування, що формує локальні умови для розвитку фізичної культури та спорту, створює умови для всестороннього розвитку дітей, залучення їх до спортивного стилю життя, формування здорового молодого покоління та зниження рівня алкогольної та наркотичної залежності шляхом популяризації спорту та здорового способу життя;

– регіонального рівня, шляхом формування потужних осередків розвитку фізичної культури та спорту, професійної підготовки спортсменів, забезпечення доступу всіх категорій громадян, не залежно від віку, соціального статусу, рівня доходів, місця проживання, віддаленості від адміністративних центрів, інклюзивності тощо, до послуг із фізичної культури та спорту із сучасною матеріально-технічною базою;

– державного (публічного) рівня, що визначає пріоритетність розвитку фізичної культури та спорту у стратегічній перспективі соціально-економічного розвитку на рівні держави, формує національну політику у галузі розвитку фізичної культури та спорту.

Отже, серед тенденцій розвитку публічного управління у галузі фізичної культури та спорту доцільно визначити негативні тенденції, що пов'язані з наступним [1–2]:

– недостатнє фінансування розвитку спорту, зокрема необхідність пошуку інвестицій для оновлення матеріально-технічної бази фізичної культури та спорту;

– необхідність підготовки фахових спортивних менеджерів, в тому числі для роботи у системі публічного управління процесами розвитку спорту з метою введення інноваційних управлінських підходів та пошуку приватних інвестицій;

– необхідність створення єдиної стратегії розвитку спорту в державі, яка б об'єднувала всі рівні управління, стейкхолдерів та була б орієнтована на людину, не залежно від місця її проживання соціального статусу, рівня доходів тощо.

На сьогодні спостерігаються негативні тенденції розвитку фізичної культури та спорту в Україні. Проаналізуємо їх на виділених рівнях управління окремо – рис. 1.

Отже, було визначено необхідність трансформацій системи публічного управління у галузі спорту.

Висновки. У процесі проведеного аналізу було визначено базові пріоритети та тенденції розвитку системи управління фізичною культурою та спортом на різних рівнях влади. Серед основних проблем розвитку було визначено наступні: відсутність локальних умов для розвитку фізичної культури та спорту, низька популяризація спорту та здорового способу життя, відсутність потужних осередків розвитку фізичної культури та спорту, професійної підготовки спортсменів,

забезпечення доступу всіх категорій громадян, не залежно від віку, соціального статусу, рівня доходів, місця проживання, віддаленості від адміністративних центрів, інклюзивності тощо, до послуг із фізичної культури та спорту із сучасною матеріально-технічною базою, відсутність ефективної державної політики розвитку фізичної культури та спорту на рівні публічного управління.

Місцева влада	Регіональна влада	Органи центральної влади
<ul style="list-style-type: none"> • зменшення фінансування закладів фізичної культури та спорту • застаріла матеріально-технічна база • відсутність програм розвитку спорту в громадах • відсутність розподілу поноважень між новоутвореними громадами та районною владою • відсутність фінансування програм дитячого та молодіжного спорту • низький рівень доступності населення віддалених територій до послуг фізичної культури та спорту 	<ul style="list-style-type: none"> • відсутність регіональних програм розвитку фізичної культури та спорту • низький рівень фінансування фізичної культури та спорту • необхідність створення нової та модернізації існуючої матеріально-технічної бази розвитку фізичної культури та спорту • відсутність взаємодії з органами місцевого самоврядування, місцевою владою у напрямку розвитку фізичної культури та спорту 	<ul style="list-style-type: none"> • відсутність ефективної державної політики, спрямованої на забезпечення стратегічного вектору розвитку фізичної культури та спорту шляхом взаємоузгодження повноважень, обов'язків, можливостей фінансування та використання матеріально-технічної бази фізичної культури та спорту на різних рівнях публічного управління та шляхом взаємодії із органами місцевого самоврядування та приватними стейкхолдерами

Рис. 1. Проблемні аспекти розвитку фізичної культури та спорту на різних рівнях влади

Список використаних джерел:

1. Пилипишин В.П. Поняття та основні риси державного управління. *Юридична наука і практика*. 2011. № 2. С. 10–14.
2. Гасюк І.Л. Державна політика й галузеві програми розвитку фізичної культури і спорту в Україні. *Університетські наукові записки*. 2010. № 1. С. 185–195.